

Lange: Den højtærede Udenrigsminister sagde, at det, Tinget her tager Medansvaret for, det er kun Forslagets Ordlyd og Ordlyden af den dertil knyttede Slutprotokol. Men i Forslaget og i Slutprotokollen staar der jo ingenting, saa det vil alt saa sige, at Rigsdagen ikke tager Medansvaret for noget. Det ærede 4de Medlem for 4de Kreds (Veistrup) fremhævede imidlertid netop, at det var en god Overenskomst, hvilket han gjorde, efter at vi havde faaet disse Oplysninger — Oplysninger, som vi fik i Løbet af en halv Time —, for at anbefale, at vi skulde tage Medansvaret for Indholdet af denne Overenskomst, som Hovedparten af Rigsdagens Medlemmer ikke kender ret meget til. Med Hensyn til de Følger, som Overenskomstens Afslutning vil føre ind over vort Land, sagde den højtærede Udenrigsminister, at han havde tilbudt at komme ogsaa til mit Parti og give Oplysninger. Men: hvad vil det sige? At give Oplysninger, det er at meddele, hvorledes det er. Men vi vil ikke faa nogen Indflydelse paa Overenskomstens Indhold; vi har ikke haft nogen Indflydelse derpaa og ikke haft nogen Mulighed for at faa det. Naar det er saaledes, at vi faar Sagen som en Efterretningssag, er det efter vor Opfattelse det eneste naturlige, at Overenskomsten alene gennemføres paa Regeringens Ansvar, og jeg skal derfor igen anbefale mine Meningsfæller at undlade at stemme.

Udenrigsministeren (P. Munch): Jeg kan ikke erkende, at Rigsdagen overhovedet ikke har haft eller kunnet have nogen Indflydelse paa Overenskomstens Indhold. Vi har en ganske klar, lovmæssigt fastlagt Fremgangsmaade til Forberedelse af Overenskomster med andre Lande, naar de har en nogenlunde rimelig Rækkevidde, det er Forhandling med det Organ, som Rigsdagen har skabt sig selv, Det udenrigspolitiske Nævn. Saadanne Forhandlinger har været ført Gang paa Gang under Forberedelsen af denne Sag, under Forhandlingerne med Tyskland. Der har været givet righoldig Besked; der har dertil været føjet Forhandlinger med begge de to Tings Finansudvalg, og allerede paa det Stadium har jeg tilbudt — hvis man inden for de forskellige Partier ønskede Drøftelser og Forsøg paa at øve Indflydelse — da at komme til Stede i Partimøder. Man har ikke ønsket det, jeg ved ikke hvorfor, maaske fordi man i Virkeligheden havde en Følelse af, at man vidste tilstrækkeligt i Forvejen. Men det er den Form, hvorunder en saa-

dan Indflydelse kan øves. Naar Aftaler med Udlandet er truffet, kan ingen saadan Aftale bagefter ændres paa Grundlag af de Forhandlinger, som finder Sted i Rigsdagen. Det er aldeles ikke noget særegent for denne bestemte Aftale.

Men, nu har vi jo snart sagt disse Ting til hinanden saa mange Gange, at jeg antager, det maa være umuligt at udpine mere Interesse deraf, og jeg skal da nøjes med at gentage, at vi jo alle sammen er saa inderligt overbeviste om, at det var rigtigt, at denne Overenskomst blev sluttet, og det er for mig det afgørende. Jeg nærer ikke Tvivl om, at praktisk talt hele dette høje Ting ligesom et ganske overvældende Flertal af Befolkningen er af denne Overbevisning, og saa maa det vistnok være tilstrækkeligt.

Lange: Jeg har ikke beklaget mig over, at vi ikke har haft tilstrækkelig Indflydelse paa Afslutningen af Overenskomsten, eller over, at vi ikke har kunnet faa de Oplysninger, som kunde gives. Saaledes som den Slags Forhold ligger, kan det ikke være anderledes, end at det maa være Regeringen og de Medhjælpere, Regeringen nu tager til at føre disse Forhandlinger, der kommer til at træffe Afgørelserne. Men, naar det er Tilfældet, maa det efter min Mening ogsaa være Regeringen, der tager hele Ansvaret i denne Sag.

Naar den højtærede Udenrigsminister siger, at vi alle sammen er enige om, at det er lykkeligt, vi har faaet denne Overenskomst, saa vil jeg dertil sige: Ja, vi er alle sammen enige om, at vi skulde have en Overenskomst, og om, at det er lykkeligt, hvis vi har faaet en rigtig Overenskomst, den Overenskomst, der gavner vort Land mest. I den Henseende er jeg enig med den højtærede Udenrigsminister; ogsaa vi ønsker, at den Overenskomst, der er truffet med Tyskland, skal vise sig at blive en med Hensyn til vore økonomiske Forhold og i anden Henseende lykkelig Overenskomst for vort Folk.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Forslaget til Rigsdagsbeslutning (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 54 Stemmer.

Formanden: Da der nu er vedtaget enslydende Beslutninger i begge Ting, vil der blive givet Udenrigsministeren Meddelelse herom.